

TESTIMONIS DE LA MISERICÒRDIA DES DE LA PRESÓ

[enllaç al bloc](#)

PRESENTACIÓ

Tots els cristians som cridats a donar raó de la nostra fe. En aquest any de la misericòrdia, **en la reunió de les capellanies de les presons de l'Església de les diòcesis amb seu a Catalunya, proposem humilment donar veu a la població reclusa de la nostra societat com a missioners i evangelitzadors.** Aquesta proposta és un servei que pots fer al teu bisbe i als teus germans diocesans que viuen en llibertat, però també als companys interns de les nostres presons que com tu viuen la seva fe i també som mútuament testimonis de la vida del Crist Ressuscitat. **La proposta és senzilla i casolana: convidem a un intern de cadascuna de les nostres presons, signant sota pseudònim, a donar testimoni personal de la misericòrdia de Déu des de la presó.**

L'objectiu és fer un recull dels vostres testimonis i compartir-los a les nostres diòcesis amb tots aquells que busquem ser fidels a Déu i la nostra Església. És una bona ocasió per donar bons consells als joves que ens llegeixin, aquells consells que potser jo no vaig tenir o no vaig saber escoltar. Pensa que és una ocasió per canviar els cors de la gent que ens llegeixi i anunciar-los el goig de l'Evangeli als qui, com nosaltres cerquen a Déu, com nosaltres també han de demanar perdó de les seves faltes i volen fer el bé, i com nosaltres volen aportar allò millor que tenen a la societat.

La proposta és que prengui com a punt de partença, que tingui com a referència alguns dels textos de l'Evangeli sobre la misericòrdia de Déu:

Paràbola del Fill pròdig (Lc 15, 11-32)

11 I digué encara:

--Un home tenia dos fills. 12 Un dia, el més jove digué al pare:

»--Pare, dóna'm la part de l'herència que em toca.

»Ell els va repartir els béns. 13 Al cap d'uns quants dies, el més jove va vendre's tot el que tenia i se'n va anar amb els diners en un país llunyà.

»Un cop allí, dilapidà la seva fortuna portant una vida dissoluta. 14 Quan s'ho hagué malgastat tot, vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. 15 Llavors es va llogar a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. 16 Tenia ganes d'atipar-se de les garrofes que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava. 17 Llavors reflexionà i es digué: "Quants jornalers del meu pare tenen pa de sobres i jo aquí m'estic morint de fam! 18 Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu. 19 Ja no mereixo que em diguin fill teu; tracta'm com un dels teus jornalers." 20 I se n'anà a trobar el seu pare.

»Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà. 21 El fill li digué:

»--Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu.

22 »Però el pare digué als seus criats:

»--De pressa, porteu el vestit millor i poseu-l'hi, poseu-li també l'anell i les sandàlies, 23 porteu el vedell gras i mateu-lo, mengem i celebrem-ho, 24 perquè aquest fill meu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat.

»I es posaren a celebrar-ho.

25 »Mentrestant, el fill gran era al camp. Quan, de tornada, s'acostava a la casa, va sentir músiques i balls 26 i cridà un dels criats per preguntar-li què era allò. 27 Ell li digué:

»--El teu germà ha tornat. El teu pare l'ha trobat en bona salut i ha fet matar el vedell gras.

28 »El germà gran s'indignà i no volia entrar. Llavors el seu pare va sortir i el pregava. 29 Però ell li respongué:

»--Fa molts anys que et serveixo sense desobeir mai ni un de sol dels teus manaments, i tu encara no m'has donat un cabrit per a fer festa amb els meus amics. 30 En canvi, quan ha tornat aquest fill teu després de consumir els teus béns amb prostitutes, has fet matar el vedell gras.

31 »El pare li contestà:

»--Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que és meu és teu. 32 Però calia celebrar-ho i alegrar-se, perquè aquest germà teu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat.

Testimoni de misericòrdia del bon lladre (Lluc, 23, 39-43)

Un dels malfactors al costat de la creu l'insultava: "No ets tu el Crist? Salva't tu mateix i també a nosaltres!". Però l'altre el reprenia: "Ni tan sols tu tens temor de Déu, tot i haver estat condemnat a la mateixa pena? Nosaltres justament, perquè rebem el que mereixem per les nostres accions; ell, en canvi, no ha fet cap mal". I afegí: "Jesús, recorda't de mi quan entris al teu regne". Li respongué: "En veritat et dic, avui, seràs amb mi al paradís".

L'alliberament de la condemna de la dona apedregada (Jn 8, 1-11)

1 Jesús se'n anà a la muntanya de les Oliveres. 2 Però de bon matí es va presentar de nou al temple. Tot el poble acudia cap a ell. S'assegué i començà a instruir-los. 3 Llavors els mestres de la Llei i els fariseus li van portar una dona que havia estat sorpresa en el moment de cometre adulteri. La posaren allà al mig, 4 i li digueren:

--Mestre, aquesta dona ha estat sorpresa en el moment de cometre adulteri. 5 Moisès en la Llei ens ordenà d'apedregar aquestes dones. I tu, què hi dius?

6 Li feien aquesta pregunta amb malícia per tenir de què acusar-lo. Però Jesús es va ajupir i començà a escriure a terra amb el dit. 7 Ells continuaven insistint en la pregunta. Llavors Jesús es va posar dret i els digué:

--Aquell de vosaltres que no tingui pecat, que tiri la primera pedra.

8 Després es tornà a ajupir i continuà escrivint a terra. 9 Ells, en sentir això, s'anaren retirant l'un darrere l'altre, començant pels més vells. Jesús es va quedar sol, i la dona encara era allà al mig. 10 Jesús es posà dret i li digué:

--Dona, on són? ¿Ningú no t'ha condemnat?

11 Ella va respondre:

--Ningú, Senyor.

Jesús digué:

--Jo tampoc no et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més.

La paràbola del bon Samarità (Lc 10, 25-37)

25 Un mestre de la Llei es va aixecar i, per posar a prova Jesús, li va fer aquesta pregunta:

--Mestre, què haig de fer per a posseir la vida eterna?

26 Jesús li digué:

--Què hi ha escrit en la Llei? Què hi llegeixes?

27 Ell va respondre:

-- Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces i amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix.

28 Jesús li digué:

--Has respost bé: fes això i viuràs.

29 Però ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús:

--I qui són els altres que haig d'estimar?

30 Jesús va contestar dient:

--Un home baixava de Jerusalem a Jericó i va caure en mans d'uns bandolers, que el despullaren, l'apallissaren i se'n anaren deixant-lo mig mort. 31 Casualment baixava per aquell camí un sacerdot; quan el veié, passà de llarg per l'altra banda. 32 Igualment un levita arribà en aquell indret; veié l'home i passà de llarg per l'altra banda. 33 »Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí. 34 S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà; després el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se'n va ocupar. 35 L'endemà va treure's dos denaris i els va donar a l'hostaler dient-li:

»--Ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més.

36 »Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home que va caure en mans dels bandolers?

37 Ell respongué:

--El qui el va tractar amb amor.

Llavors Jesús li digué:

--Vés, i tu fes igual.

Havent llegit i pregat aquests textos, i després de celebrar l'Eucaristia i participar del Sagrament de la Reconciliació demanant l'absolució dels pecats: et convidem a donar testimoni de fe des de la presó en aquest any de la misericòrdia. Escriu el teu testimoni personal de com vius la misericòrdia de Déu. També es pot compartir allò viscut en les activitats pastorals que organitza la capellania del centre (eucaristia, catequesi, tallers, activitats...).

ESQUEMA D'ESCRITURA

El text del testimoni personal ha de fer màxim 4 o 5 pàgines. Per donar una unitat al text us proposem unes preguntes a tots els participants per tenir un mateix esquema de redacció. Els textos de l'Evangeli que hem proposat, no cal que els comentis, només és per tenir-los presents mentre pensem el nostre testimoni personal. Aquestes preguntes i suggeriments si és possible contesteu-les més o menys totes i més o menys en ordre, però si no les feu totes o es canvia una mica l'ordre, no passa res! Presentada la proposta, el bolígraf és lliure.

Gràcies per la valentia de donar la cara per escrit. No es tracta d'un concurs literari sinó d'un testimoni de fe. Segur que llegir el teu testimoni canvia actituds o potser la vida a molta gent dels nostres bisbats.

QUINES PERSONES EM VAN AJUDAR A CONÈIXER PER PRIMER COP AL DÉU DE LA MISERICÒRDIA?

QUE SIGNIFICA PER A MI VIURE L'AMOR DE JESÚS DES DE LA RECLUSIÓ?

COM M'AJUDA LA CELEBRACIÓ DE LA FE (missa, catequesi, visites dels voluntaris i capellans...)?

COM EM SENTO PART DE L'ESGLÉSIA CATÒLICA UNIVERSAL DES D'AQUÍ DINS?

QUINS CONSELLS PUC DONAR ALS GERMANS LECTORS PERQUÈ VISQUIN UNITS A CRIST I L'ESGLÉSIA?

QUE SIGNIFICA PER A MI L'ANY DE LA MISERICÒRDIA QUE PROPOSA EL PAPA FRANCESC?

OBSERVACIONS TÈCNIQUES

El testimoni pot ser en català, castellà, italià o anglès (altres llengües consulteu abans la vostra capellania si ho pot traduir...). El text ha de ser màxim de cinc pàgines i s'ha de procurar no fer referències de persones concretes amb noms i cognoms. Abans de proposar a un intern escriure aquest text de testimoni personal, la capellania es compromet a informar al responsable del voluntariat o direcció del centre aquest projecte, informant que el testimoni no es firmarà amb nom real i es posarà a disposició de la direcció abans de la publicació definitiva. **El text serà revisat per la direcció de cada centre per cortesia i per motius de seguretat abans de ser traslladat fora del centre.** La data de publicació, el format i distribució es determinarà quan tinguem tots els escrits recollits i us informarem aviat, en la mesura de les possibilitats. La previsió és que s'entreguin a mitjans de juliol i a finals d'agost tindriem a punt l'edició en *.pdf, i si pot ser econòmicament en revista o llibret.

Per tal de donar unitat als textos i donar un format uniforme a la publicació, si s'ha de fer alguna correcció d'estil, ortogràfica o de contingut us informarem als autors abans de la publicació, en la mesura del possible. **El testimoni, es signarà amb la inicial del nom o amb un pseudònim per preservar sempre la intimitat de l'autor.** Si la capellania ho creu convenient el testimoni es pot fer escriure entre diversos interns o en grup.

Dit tot això, aquest text és senzillament una proposta. Dit això cada capellania i el bisbat corresponent faci i proposi els matisos i variacions que cregui convenient amb l'intern (o equip) que proposi per a fer aquest servei de testimoniar personalment i per escrit la misericòrdia de Déu.

Si alguna capellania creu que ha de proposar també el testimoni pròpi, el d'algun voluntari, funcionari o capellà també pot estar bé proposar-ho, després ja veurem si també entra en aquesta publicació final, però com a mínim pot ser edificant compartir-ho en la nostra propera reunió.

Quan tingueu el text, el podeu enviar a jordi@parroquia.cat

ENTREGA DEL TEXT: quan sigui possible... però abans de tancar juliol.

Gràcies!

Jordi Tres i Bosch
jordi@parroquia.cat
600.350.370
(PIERA)